सिसृक्षमःसृष्टवंतः ॥ ७३ ॥ युक्तएकाग्रचितः ॥७४॥ ज्ञानमेवनौर्यस्य ॥७५॥ योऽधीयानोभवति ॥७६॥ असावमुष्माद्धरेः असत्वरन् स्थिरःसन् मद्गीतंस्तोत्रंतेनगीतात् एकएववल्लभःप्रियआश्रयस्तस्मात् ॥ ७७ ॥ कल्पे उषसि ॥७८ ॥ तपश्चरत तपसोंऽतेईप्सितंप्राप्स्यथ ॥ ७९ ॥ इतिचतुर्थेटीकायांचतुर्विंशोऽध्यायः ॥२४॥ ॥७॥ ॥७॥ प्रचेतस्सुतपस्यत्सुतत्पित्रेनारदोघृणी प्राचीनबर्हिषेऽध्यात्मंपारोक्ष्येणा

तेवयंनोदिताःसर्वेप्रजासर्गेप्रजेश्वराः॥ अनेनध्वस्ततमसःसिसृक्ष्मोविविधाःप्रजाः॥ ७३॥ अथेदंनित्यदायुक्तोजपन्नवहितःपुमान् ॥ अचिराच्छ्रेयआप्नोतिवासुदेवपरायणः ॥ ७४॥ श्रेयसामिहसर्वेषांज्ञानंनिःश्रेयसंपरम्॥ सुखंतरतिदुष्पारंज्ञाननौर्व्यसनार्णवम् ॥ ७५ ॥ यइमंश्रद्धयायुक्तोमद्गीतंभगवत्स्तवम्॥ अधीयानोदुराराध्यंहरिमाराधयत्यसौ ॥ ७६ ॥ विंदतेपुरुषोऽमुष्माद्यद्यदिच्छत्यसत्वरन्॥ मद्गीतगीतात्सुप्रीताच्छ्रेयसामेकवल्लभात्॥ ७७॥ इदंयःकल्पउत्थायप्रांजलिःश्रद्धयाऽन्वितः ॥ शृणुयाच्छ्रावयेन्मर्त्योमुच्यतेकर्मबंधनैः॥ ७८॥ गीतंमयेदंनरदेवनंदनाःपरस्यपुंसःपरमात्मनस्तवम्॥ जपंतएकाग्रधियस्तपोमहच्चरध्वमंतेततआप्स्यथेप्सितम्॥ ७९॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेरुद्रगीतंनामचतुर्विंशोऽध्यायः॥ २४॥ ॥ ७॥ मैत्रेयउवाच इतिसंदिश्यभगवान्बार्हिषदैरभिपूजितः॥ पश्यतांराजपुत्राणांतत्रैवांतर्दधेहरः॥ १ ॥ रुद्रगीतंभगवतःस्तोत्रंसर्वेप्रचेतसः॥ जपंतस्तेतपस्तेपुर्वर्षाणामयुतंजले ॥ २ ॥ प्राचीनबर्हिषंक्षत्तःकर्मस्वासक्तमानसम् ॥ नारदोऽध्यात्मतत्त्वज्ञःकृपालुःप्रत्यबोधयत् ॥ ३ ॥ श्रेयस्त्वंकतमद्राजन्कर्मणात्मनईहसे॥ दुःखहानिःसुखावाप्तिःश्रेयस्तन्नेहचेष्यते ॥ ४ ॥ राजोवाच न जानामिमहाभागपरंकर्मापविद्धधीः॥ ब्रूहिमेविमलंज्ञानंयेनमुच्येयकर्मभिः॥ ५॥

हपंचभिः॥१॥ पुरंजनकथाव्याजात्पंचविंशेतुनारदः आत्मनोबुद्धिसंगेनविविधामाहसंसृतिम् ॥२॥ प्रचेतस्सुतपस्तीव्रंतप्यमानेषुनारदः पुरंजनकथाकूटंप्राहप्राचीनबर्हिषे ॥३॥१॥२॥ प्रचेतस्सुतपश्चरत्सु नारदःप्राचीनबर्हिषंबोधितवान् अतःप्रचेतसांकथामसमाप्यैवतत्पितुर्वृत्तमाह प्राचीनबर्हिषमिति ॥३॥ श्रेयःफलमीहसेइच्छसि इहकर्मणितदुभयंनेष्यतेविचारकैः॥४॥ परंश्रेयोमोक्षम् कर्मभिरपविद्धाविक्षिप्ताधीर्यस्य ॥५॥